

Arany Jánosné levele Ercsey Sándorhoz

Pest január 8 1863

Kedves Sándorom!

Ismét megörvendeztetted a kedves soraidal! bárcsak minden hónapban kerülne legalább egy tárgy a mi kényyszeritene, hogy írj nekem! A pénzt is kaptuk, illetőleg kaptam, mert Janim nekem adta által feű bon tani, mint nekem czimzettet; s azóta nem volt annyi magános időnk, hogy vele a levél tartalmát közölhettem volna. Annyi ember van nálunk egész nap, hogy Janimmal csak akkor beszélhetünk mikor eszünk, iszonyu dolga van - most bosszusága is határtalan volt a lapja végett, Emich rettenetesen el csufitva adta az elsőszámot - olyan rossz benyomást tett reá hogy átkozta még azt az órát is, a melyben arra jött gondolatja, hogy lapot szerkesszen; szóval egész betegje volt; most az első számnak új czim lapot nyomnak, a másodikkal fogják széjjel küldeni, hogy ha valaki be akarja köttetni, legyen meg az egyformaság.

A gyermekek most jobban vannak. Juliskának nem volt már három nap hideglelése, Laczinak meg két hete, hogy láza nem volt, három nap már ki is küldte az orvos, hogy járjon a szabad levegőn, de még iskolában menni nem lehet. Mostanába meg nekem van bajom, egy hétig iszonyu fog fájásom volt a még el sem mult, akkor meg a lábam rándult meg, alig tudok lépni, remélem nem lesz semmi komoly baj belőle.

Te engem félre értetted, azzal, hogy azt irtam, hogy "ha igaz" - nem a te szavaidban kétkedem - hanem az illetőre vonatkozott az a pár szó, mi neked ezért hálával tartozunk - újból be bizonyítod, mennyire szeretsz bennünket. A multkori leveled az érdekelt kezében került - történetesen a posta neki adta által - mi természetesebb, miután irásodra ősmert, hogy fel bontotta - úgy látszott rossz hatással volt reá pár napig.

Ha valami meg bizni valótok lenne, igen szívesen teljesitem. Nagy Laczi leviszi e hó végén, csak irjatok, vagy magatok jöttök föl? a még jobb lesz!

Jani mikor volt Szalontán? Nagyné nála van-e még? Károlynak irtam volt a multkor néhány sort, de biz ő hallgat, restell írni.

Az ősmertőket tiszteltem. testvérjeinket csókolom. Linámat a kicsinyekkel együtt csókoljuk - téged ölel

szerető testvéred

Aranyné

Kedves Sándorom!

Ismét megírvendégettel kedves soraidat! Bár csak minden hónapban kértél volna levelet, de most ismét megírtad, hogy írt nekem! A penz is kapott, illetéges kérted, mert tanim nekem adta által, hogy tanít, mint nekem szoktatott; a szöveg nem volt annyi, mint azelőtt, de a levele tartalma közömbös volt. Annyi ember van nálunk egész nap, hogy tanimmal csak akkor beszélhetünk mikor eszünk, iszonyú dolog van - most bizonyára is hátréltál volt a lapja végett, Emich tettenetesen elcsúszta az előzőt - olyan rosszabonyomat tett, hogy átkozta még azt az órát is, a melyben arra jött gondolatja, hogy lapot szerkesztett; azelőtt egész beteg volt; most az első számunk utoljára lapot nyomnak, a másodikikat fogják szétjel küldeni, hogy ha valaki ki akarja kötetni, legyen meg az egyformaság.

A gyermekek most jobban vannak. Julikának nem volt már három nap hiányolása, Lucának meg két hete, hogy láss nem volt, három nap már ki is küldte az orvos, hogy járjon a szabad levegőn, de még lakásban maradt nem lehet. Mostanában meg nekem van bajom, egy hétig iszonyú fog fájtáson volt a meg el sem milt, akkor meg a lábam rándult meg, alig tudok lépni, remélem nem lesz semmi komoly baj belőle.

Te engem tízre értesítél, azaz, hogy azt írtam, hogy "ha igaz" - nem a te szavakban kértedem - hanem az illető vonatkozott az a pár szöveg, mi nekem ezért hátréltal tartozunk - utódi be bizonyított, mennyire szeretés bennünket. A múltkor leveled az érdekelt kérted, kerít - történetesen a posta neki adta által - mi természetesen, minden irásodra ömört, hogy fel bontotta - nagy látszott ross hátréltal volt két pár napig.

Ha valami meg bíznai valólok lenne, igen szívesen teljesítenék. Nagy látsz levél az a végén, csak írjátok, vagy megátok jöttök föl? a még jobb lesz!

Tanít mikor volt Szalonán? Nagyon mára van-e még? Kérlek, írtam volt a múltkor néhány sort, de az ő halálát, restell írtam. Az ömértöket tiszteltem, testvértéinket csókolom. Linám az

Kicsinyekkel együtt csókoljuk - téged ölel
szerecs testvéred
Arany János

